

néki irodalmi továbbképzéséhez. Mint a »Tudmányos Gyűjtemény« szerkesztője levelezésben állott *Májer József* fehérvári plébánossal, majd kanonokkal, ki korának híres egyházi- és politikai szónoka volt, beszédeiről Kölcsey is nagy dicsérettel szólt. Végül *Tóth István* v. városi főjegyző apjánál fordult meg több alkalommal Utóbbi Bicskén uradalmi számvevő volt. Vörösmarty gyakran meglátogatta bicskei szőllejében. Egy ily kirándulás alkalmával verset írt a költő a hajlék falára, melyet a tulajdonos féltő gondadal őrzött; az új tulajdonos azonban az írást már bemeszeltette.⁶⁰⁾

Ime tehát koszorúba szedtem városunk nagy fiának és családjának multját. Vajha egy épületkövel járulhattam volna hozzá ezzel városunk kulturtörténetének felépítéséhez és a lelkekben a helyi tradíció nemes érzésének ápolásához.

Dormuth Árpád.

KÜLÖNFÉLÉK.

A székesfehérvári koronázó templomból ránk maradt gránit oszlopok méretei:

1. Most a Bazilika-téren álló ép oszlop hossza 268 cm, átmérője legnagyobb a közepén 78 cm, legkisebb a tetején 70 cm.

2. A Bazilika téren álló csonka oszlop hossza 155 cm., legnagyobb átmérője 78 cm.

3. Az Erzsébet liget elején az 1849-es vértanuemlék oszlopának dereka 331 cm hosszú, átmérője 68 cm.

4. A püspökkertben a várfalhoz hajló virágos kert feljársánál két zömök oszlop, szabályosan kifaragva mint töredék csak kis méretben, egyik 82 cm. magas és 64·6 cm átmérőjű; Henszlmann szerint e kettőnek az átmérője még 66·7 és 69·4 cm. volt.

5. A Havranek Királykut utcai kőfaragó telepén volt még egy darab 40 cm. magas és 76 cm. átmérőjű; most az már a Bory Jenő máriavölgyi nyaralójában van. Dr. P. J.

A pettendi Luczenbacher-kastély építője. A pettendi angolgót stílu Luczenbacher-kastély a mult század 90-es éveiben épült. Építő mestere Voyta Adolf Károly volt. (Szül. Pápán 1834, megh. Budapesten 1923-ban) Károly János is megemlékezik róla (Fejér Vármegye Tört. V. 91. l.) Ujabban Lyka Károly közöl bővebb ismertetést a Voyta-építészcsaládról, köztük Voyta Adolf-ról is, kiigazítva Károly J. tévedéseit. (Magyar Művészet 1933, 2. sz. 57. l.)

⁶⁰⁾ Czapáry L.: Vörösmarty Emlékkönyv. 352 l. jegyzete.